

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Violetta Osińska

SO Zbigniew Ciechanowicz (spr.)

SR del. K. L.

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 26 września 2013 r. w S.

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G.

przeciwko S. O.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 28 marca 2013 r., sygn. akt I C 1321/12 w przedmiocie umorzenia postępowania

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie w przedmiocie umorzenia postępowania i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu Szczecin – Centrum w Szczecinie, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 28 marca 2013 r. Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie: (1) oddalił wniosek powoda o zawieszenie postępowania, (2) umorzył postępowanie w sprawie.

Sąd pierwszej instancji wskazał, że po uchyleniu nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, strona powodowa została wezwana do uzupełnienia braków formalnych pozwu w tym do wskazania prawidłowego i aktualnego adresu pozwanego. W ocenie Sądu Rejonowego braki nie zostały uzupełnione gdyż nie został przedłożony prawidłowy dokument pełnomocnictwa. Strona powodowa złożyła bowiem odpis pełnomocnictwa poświadczony za zgodność z oryginałem przez innego radcę prawnego, co Sąd pierwszej instancji ocenił jako niezgodne z treścią art. 89 § 1 k.p.c. Nadto Sąd Rejonowy skonstatował, że nie został wskazany adres pozwanego. Zdaniem Sądu przeszkoda w tym zakresie nie powstała w toku procesu ale na wiele lat przed jego wszczęciem. Powyższe skutkowało umorzeniem postępowania stosownie do art. 505³⁷ § 1 zd. 2 k.p.c. oraz oddaleniem wniosku powoda o zawieszenie postępowania.

Zażalenie na postanowienie w przedmiocie umorzenia postępowania wniósł powód, zaskarżając je w całości i domagając się jego uchylenia oraz zasądzenia kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Skarżący zarzucił naruszenie:

1. art. 505³⁷ k.p.c. polegające na jego niewłaściwej interpretacji wyrażającej się w uznaniu, że brak oryginału pełnomocnictwa procesowego wykazującego umocowanie radcy prawnego jego osoby wnoszącej pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym, stanowi brak formalny pozwu, a w konsekwencji na nieuzasadnionym zastosowaniu skutkującym umorzeniem postępowania;

2. art. 126 § 5 k.p.c. poprzez niewłaściwą interpretację tego przepisu polegającą na przyjęciu, że powód w ramach postępowania elektronicznego przez Sądem Rejonowym w Lublinie nie złożył skutecznie pełnomocnictwa do reprezentowania powoda;

3. art. 505³⁷ § 1 k.p.c. poprzez niewłaściwą interpretację tego przepisu polegającą na przyjęciu, że w ramach braków formalnych pozwu powód zobligowany jest do wskazania aktualnego miejsca zamieszkania pozwanego pod rygorem umorzenia postępowania mimo, iż adres pozwanego został wskazany w pozwie na etapie elektronicznego postępowania upominawczego a sprawie nadano już bieg, w szczególności wydano w niej nakaz zapłaty;

4. art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. poprzez niewłaściwą interpretację tego przepisu polegającą na przyjęciu, iż nie ma on zastosowania w przypadku przekazania sprawy z Sądu Rejonowego w Lublinie z elektronicznego postępowania upominawczego do Sądu Rejonowego właściwości ogólnej, co miało miejsce w niniejszej sprawie,

5. art. 126 § 2 k.p.c. poprzez niewłaściwą interpretację tego przepisu, polegającą na przyjęciu, że powód w ramach postępowania elektronicznego przed Sądem Rejonowym w Lublinie nie złożył skutecznie pisma procesowego w postaci pozwu, co miało istotny wpływ na wynik sprawy.

W uzasadnieniu skarżący podniósł, że pełnomocnictwo złożone w elektronicznym postępowaniu zostało przez Sąd zweryfikowane i aktualnie nie może być mowy o jakimkolwiek braku w tym zakresie. Pełnomocnictwo złożone wraz z pozwem zostało poświadczane za zgodność przez pełnomocnika, który wstąpił do sprawy na późniejszym jej etapie i takie działania, zdaniem skarżącego, jest prawidłowe. W związku z obowiązującą zasadą kontynuacji elektronicznego postępowania upominawczego, przyjęcie należy, iż nie może być mowy o braku formalnym pozwu w postaci nie wskazania adresu pozwanego, skoro pozwu temu został nadany bieg i został wydany nakaz zapłaty. Złożony w sprawie pozew odpowiadał wymogom formalnym z art. 126 k.p.c. dlatego też niezasadne było umorzenie postępowania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie doprowadziło do uchylenia skarżonego postanowienia.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do kwestii prawidłowego umocowania pełnomocnika wskazać należy, iż potrzeba uzupełniania pozwu w sposób odpowiedni do postępowania, w którym sprawa będzie rozpoznawana oznacza także obowiązek przedłożenia dokumentu pełnomocnictwa. Rację ma jednakże skarżący, iż obowiązek ten nie oznacza potrzeby wykazywania umocowania pełnomocnika, który wniósł pozew, jeżeli w zakresie reprezentacji strony w postępowaniu zaszły zmiany, w szczególności jeżeli udzielone uprzednio pełnomocnictwo zostało wypowiedziane. Zgodnie z art. 89 § 1 k.p.c. pełnomocnik jest obowiązany przy pierwszej czynności procesowej dołączyć do akt sprawy pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa. Adwokat, radca prawny, rzecznik patentowy a także radca prawny Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa mogą sami uwierzytelnić odpis udzielonego im pełnomocnictwa oraz odpisy innych dokumentów wykazujących ich umocowanie. Sąd może w razie wątpliwości zażądać urzędowego poświadczenia podpisu strony. Zdania pierwszego art. 89 § 1 k.p.c. nie stosuje się w przypadku dokonania czynności procesowej w elektronicznym postępowaniu upominawczym, jednak pełnomocnik powinien powołać się na pełnomocnictwo, wskazując jego datę, zakres oraz okoliczności wymienione w art. 87.

W ocenie Sądu Okręgowego, nie sposób wymagać od strony, aby uzupełniając pozew w trybie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. musiała ona przedkładać oryginał pełnomocnictwa dla osoby wnoszącej pozew bądź też – tym bardziej – odpis tego pełnomocnictwa uwierzytelniony przez pełnomocnictwa, którego umocowanie do działania w sprawie wygasło.

Uzupełnienie pozwu, o jakim mowa art. 505³⁷ § 1 k.p.c. oznacza przedłożenie dokumentu wykazującego umocowanie, dla aktualnie występującego w sprawie pełnomocnika strony bez potrzeby potwierdzania czynności zdziałanych na etapie postępowania przed przekazaniem sprawy po uchyleniu nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Odnosząc się do kwestii umorzenia postępowania, zważyć należało, że - jak wynika z akt sprawy - zarządzeniem z dnia 29 września 2012 r. pełnomocnik powoda został wezwany do usunięcia braków formalnych pozwu m.in. przez wskazanie aktualnego adresu miejsca zamieszkania strony pozwanej. W zakreślonym terminie pełnomocnik strony powodowej wniósł o zawieszenie postępowania podając, iż uzyskanie aktualnego adresu pozwanego w wyznaczonym terminie nie jest możliwe.

W ocenie Sądu Okręgowego, w sprawie nie było podstaw do umorzenia postępowania na podstawie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. W przepisie tym mowa jest o umożliwieniu stronie uzupełnienia pozwu w sposób odpowiedni dla postępowania, w którym sprawa będzie rozpoznawana i konieczny do nadania biegu sprawie po jej przekazaniu (np. złożenie dokumentu pełnomocnictwa). Przyjęcie w uzasadnieniu projektu ustawy wprowadzającej elektroniczne postępowanie upominawcze zasady pełnej kontynuacji postępowania po uchyleniu nakazu sprawia, że nie można przejść do porządku dziennego nad faktem, że w sądzie elektronicznym wydano nakaz zapłaty, a więc toczyło się postępowanie. W związku z tym, nawet jeżeli nie zostaną usunięte braki formalne pozwu w sposób odpowiedni dla postępowania, w którym sprawa będzie rozpoznawana, to nie można już pozwu wniesionego w e.p.u. zwrócić, lecz należy umorzyć postępowanie.

W tym też kontekście nieprawidłowym było wezwanie pełnomocnika powoda do wskazania miejsca zamieszkania pozwanego pod rygorem umorzenia postępowania.

Nie ulega bowiem wątpliwości, że adres zamieszkania pozwanego został oznaczony już przy pierwotnym złożeniu pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym, co skutkowało nadaniem sprawie biegu. Jeżeli pismo nie spełnia któregoś z wymogów określonych w art. 126 k.p.c. oznacza to, że zawiera braki formalne. Braki formalne pism procesowych są wynikiem niezachowania właściwych wymagań przewidzianych ogólnie dla wszystkich pism procesowych lub dla szczególnego ich rodzaju, np. dla pozwu czy apelacji. Brak formalny stanowi przeszkodę do nadania sprawie biegu i rozpoznania jej w trybie właściwym. Tymczasem adres pozwanego został wskazany zgodnie z wiedzą powoda i przy uwzględnieniu posiadanych dokumentów. Z brzmienia art. 126 § 2 k.p.c. nie wynika, że adres zamieszkania podawany w pozwie musi być adresem prawidłowym. Z przepisu tego wynika jedynie obowiązek oznaczenia adresu pozwanego co w niniejszej sprawie nastąpiło. W ocenie Sądu odwoławczego ujawniona w toku postępowania informacja, że wskazany w pozwie adres nie jest rzeczywistym adresem zamieszkania pozwanego, nie stanowi braku formalnego tegoż pozwu. Choć okoliczność ta oczywiście stanowi przeszkodę dla kontynuacji postępowania, niemniej niewskazanie w tej sytuacji przez powoda aktualnego adresu pozwanego, nie może być uznane za nieusunięcie braków formalnych pozwu, a zatem nie może stanowić przyczyny umorzenia postępowania na podstawie art. 505³⁷ § 1 zd. 2 k.p.c.

Stąd też podkreślenia wymaga fakt, iż postępowanie w niniejszej sprawie może być ewentualnie zawieszone na mocy art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c., zgodnie z którym sąd może zawiesić postępowanie z urzędu jeżeli na skutek braku lub wskazania złego adresu powoda albo niewskazania przez powoda w wyznaczonym terminie adresu pozwanego lub niewykonania przez powoda innych zarządzeń nie można nadać sprawie dalszego biegu. Zawieszenie postępowania może jednak nastąpić dopiero po bezskutecznym upływie terminu zakreślonego powodowi do podania aktualnego adresu zamieszkania pozwanego pod rygorem zawieszenia postępowania.

Zauważyć również należy, iż takie same czynności zostałyby podjęte w przypadku wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym na podstawie art. 498 § 1 k.p.c. i gdyby doręczenie tego nakazu nie mogło nastąpić z przyczyn wskazanych w art. 499 pkt 4 tj. jeżeli miejsce pobytu pozwanego nie jest znane. Wówczas stosownie do treści art. 502¹ § 1 k.p.c. sąd z urzędu uchyla nakaz zapłaty, a przewodniczący podejmuje odpowiednie czynności, w tym w zakresie wezwania powoda do wskazania adresu pozwanego pod rygorem zawieszenia postępowania (art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c.). Powód nie może zatem znajdować się w gorszej sytuacji procesowej tylko dlatego, że złożył pozew w postępowaniu elektronicznym.

To z kolei powoduje, iż zaskarżone orzeczenie, jako błędne, nie może się ostać i podlega uchyleniu.

Z tych względów, po myśli art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzeczono jak sentencji.

Zarządzenia:

1. odnotować i zakreślić,
2. doręczyć pełn. powoda,
3. zwrócić akta SR po nadejściu zwrotek.

Dnia 26.09.2013 r. n